

Es procedeix a l'examen de les delegacions presentades. Totes admeses per unanimitat.

Acte seguit el President declara definitivament constituïda l'Assemblea.

La Presidència fa notar que en l'acta de la sessió anterior s'han omès els següents acords. S'acorda que constin en aquesta.

Que mentres el nou Estatut no sigui aprovat pels organismes Oficials corresponents, subsistiràn vigents els antics Estatuts i Reglaments.

Que una vegada en vigència el nou Estatut, les disposicions del mateix que facin referència a la elecció i constitució de la Junta Directiva no's posaran en vigor fins a la primera Assemblea de Delegats Ordinària.

Seguidament es passa a l'Ordre del Dia.

Primerament es tracta del projecte de

CODI DE DEONTOLOGIA

llegint-se la ponència dels Doctors Cirera, Vives i Mira que la Junta Directiva ha fet seva. Les conclusions són:

Primera: Les circumstàncies d'ésser voluntari l'ingrés al Sindicat i de restar encara un nombre considerable de companys fora dels nostres rengles, limitem forçosament l'intervenció del Sindicat en les qüestions de Deontologia als preceptes de la qual no hauria d'ésser possible de sus- traure's sens la sanció adequada.

Segona: Malgrat això, seria convenient que el Sindicat elaborés i establis un Codi de Deontologia en el qual fossin estatuïts els deures del metge envers els companys, el malalt i la societat, així com també les sancions que comporti el manquement a aquests deures.

Tercera: El Sindicat hauria de propugnar per la creació de Tribunals d'Honor encarregats de jutjar i fallar la conducta del metge que falta a la deontologia, i d'aplicar-li les sancions pre- vistes i definides en el codi.

Quarta: Admesa la conveniència del codi de Deontologia i dels Tribunals d'Honor que el fassin eficaç, el Sindicat hauria de treballar per a que codi i Tribunal fossin acceptats pels Colle- gis de Metges.

Cinquena: El Sindicat hauria d'adjuntar el seu esforç al d'aquells companys i entitats que reclamen que a l'estudiant li sigui donat, abans d'acabar la carrera, l'ensenyament complet de la Deontologia professional.

Sisena: Mentrestant no s'hagi establert el codi de Deontologia i no s'hagin creat els Tribunals d'Honor, el Sindicat que no es preocupa sola- ment dels ingressos materials dels metges, s'es- forçarà d'estimular en tota ocasió els companys perquè exercixin la professió amb la màxima dignitat i austeritat, es mantinguin constantment en el més alt nivell moral i observin sempre els

preceptes bàsics de la Deontologia professional.

Setena: En les seves publicacions i particu- larment en el Butlletí seria bo que el Sindicat recordés als companys amb la major freqüència possible:

A).—Que tot aquell qui exerceixi la profes- sió mèdica sense vocació i només amb l'espe- rança de fer fortuna, es prepara quasi amb seguretat una decepció profunda.

B).—Que la nostra professió sols mantindrà el seu rang social, si la immensa majoria dels met- ges donen proves d'esperit de sacrifici i d'altruisme.

C).—Que s'altera el caràcter fundamental de la nostra professió quan aquesta és dominada per un aspre i agressiu esperit de lluita.

D).—Que la nostra professió està condemnada a una decadència irremeiable si s'exerceix dins les condicions corrents i normals de comerç.

Aquestes conclusions són aprovades per una- nimitat acordant que passin a la Junta Directiva per a que aquesta formuli el Codi que haurà de sotmetre a l'aprovació de la propera Assemblea Ordinària.

Es passa al projecte de creació de la

CAIXA DE BENEFICENCIA

Després d'ésser discutit àmpliament queda aprovat tal com segueix:

Capítol Primer.—*Objecte*

Article primer.—El Sindicat de Metges de Catalunya, a l'objecte exclussiu de socórrer als metges necessitats i famílies necessitades de met- ges morts, estableix una Caixa de Beneficència regulada amb les següents disposicions.

Capítol segon.—*Beneficiaris*

Article segon.—Podran sollicitar els beneficis de la Caixa de beneficència:

A).—Els metges, amb exercici o no de la professió.

B).—Els fills de metges, menors d'etat, orfes de pare i mare.

C).—Els fills de metges orfes de pare.

D).—Les vídues de metge.

E).—Els fills de metge, majors d'edat, orfes incapacitats físicament.

Article tercer.—No podrà mai atorgar-se so- corsos a distintes persones de les assenyalades en la classificació de l'article anterior per un mateix cas. Emprò es podrà regular els socorsos a benefici de totes les parts.

Article quart.—Malgrat la classificació de bene- ficiaris establerta en l'article segon, es podrà con- cedir socorsos a altres persones familiars de met- ges, a base d'un esperit de tolerància i sempre i quant aquesta concessió no minvi o dificulti les altres a beneficiaris concretaments determinats per el citat article segon.